Največji slovenski dnevnik v Združenih državah
Velja za vse leto - - - $6.00
Za pol leta - - - - - $3.00
Za New York celo leto - $7.00
Za inozemstvo celo leto $7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876. Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 36. — ŠTEV. 36. NEW YORK, MONDAY, FEBRUARY 12, 1923. — PONDELJEK, 12. FEBRUARJA, 1923. VOLUME XXXI. — LETNIK XXXI.

NADALJNA ODLOČNA POVELJA TURKOV

Mine so bile položene v smirnskem zalivu, čeprav so bolj zmerni elementi posvarili vročekrvneže.

Carigrad, Turčija, 10. febr. — Definitivno se je izvedelo danes, da so pričeli Turki polagati mine v smirnskem pristanišču.

Zavezniške in ameriške bojne ladje so dobile dva nadaljna poziva, naj odidejo.

Čeprav je položaj skrajno napet, domnevajo vsi, da je upapolno znamenje to, da ni prišlo dosedaj še do nobenih spopadov.

Podadmiral Bristol, ki je bil član ameriškega zastopstva na mirovni konferenci v Lausanne, je dospel semkaj ter se posvetoval z brigadirjem Harringtonom, vrhovnim poveljnikom zavezniških sil.

London, Anglija, 10. februarja. V nekem sporočilu iz Aten se glasi, da so pričeli Turki in Grki izmenjavati vojne jetnike, čeprav zahtevajo turški ekstremisti v Angori vojno.

Dasiravno je bil dogodek zadržanja neke italjanske ladje v Smirni zaključen vsled akcije angorske vlade, je vendar nudil italjanski vladi priliko, da dá izraza svoji volji, da bo v vsakem slučaju podpirala vse akcije zaveznikov na Bližnjem iztoku. Angorska vlada je tudi objavila, da ne bo vprizorila nobenega poskusa, da zadrži ali zapleni zavezniške ladje v Črnem morju.

Sporočila iz Angore pravijo, da so zmerni elementi v angorski narodni ekupščini povedali vročekrvnežem, da bi pomenjalo samomor, če bi hotela Turčija napovedati zaveznikom vojno, kajti Turčija bi se morala boriti ne le proti Angliji in Grški, temveč najbrž tudi proti Franciji, Italiji in celo Združenim državam.

Ismid paša, načelnik turške delegacije na mirovni konferenci v Lausanne, se bo najbrž jutri posvetoval z zavezniškimi visokimi komisarji. V Angoro bo dospel približno v torek, kjer se bo posvetoval s kabinetom.

V nekem poročilu iz Carigrada se glasi, da je ameriški visoki komisar posvaril Angoro glede usodepolnih posledic vsakega nepriateljskega dejanja v Smirni.

London, Anglija, 10. februarja. V nekem poročilu belgrajskega poročevalca Retuterjevega urada se glasi, da je omenil Ismid paša tekom svojega potovanja skozi Belgrad izjavo lorda Curzona, angleškega ministra za zunanje zadeve, soglasno s katero so mu Turki stavili predlog za separaten mir.

Ismid je rekel, da je nesporazum v tem oziru mogoč, ker ni on nikdar stavil ponudbe za separaten mir z Anglijo, ker je proti vsaki separatni mirovni pogodbi s katerimkoli narodom.

DRŽAVLJANSKI BOJI UNIČUJEJO IRSKO

Kardinal je v svojem postnem sporočilu navalil krivdo radi nasilja na one, ki oborožujejo šolarčke.

Belfast, Irska, 10. februarja. — Kardinal Logue, primat cele Irske, je v svojem postnem pastirskem pismu orisal razmere, ki prevladujejo sedaj na Irskem ter ožigosal one, ki dajejo smrtonosno orožje v roke navadnih šolačkov ter jih pošiljajo na izvrševanje zločinov.

V njegovem pastirskem pismu se glasi:

— Še nikdar preje v svetovni zgodovini se ni razvil tak divji in uničevalni hurikan iz tako neznatne meglice, — razlike med par istovetnimi besedami v prisegi, razliki med zunanjo in notranjo zvezo z angleškim imperijem.

— To je edini temelj spora, katerega zapazim jaz. Možje, ki so izšolani v vseh finesah, bodo mogoče zapazili to razliko. Možem zdravega in praktičnega razuma pa se to ne bo posrečilo. Mogoče bi bilo najti tudi nadaljne temelje, — ponos, ljubosumnost, ambicijo, lastni interesi ali pa enostavno sentimentalnost, — a glavni temelj obstaja tak kot je.

— Posledica vsega tega je bila, da obstajajo v deželi razmere, ki so bile naravnost nezaslišane v pretekli zgodovini Irske, razven mogoče v dneh takozvanih kazenskih postav.

IZ ZASEDENEGA RUHRSKEGA OKRAJA.

Slika nam kaže francoske tanke pri Dortmundu. V ozadju so Stinnesove tovarne. Spodaj je zemljevid nemškega ozemlja. Puščica kaže predmostje na Badenskem, kjer kontrolirajo Francozi odpoviljatve nemškega premoga v Italijo.

NADALJNI NASILNI KORAKI FRANCIJE

Francozi so obvestili nemško vlado, da so od sedaj naprej prepovedani obiski nemškega kabineta v Ruhr ozemlju. — General Degoute bo prevzel vrhovno poveljstvo. — Med Belgijo in Francijo je sklenjen popolen dogovor. — Francoska politika je preveč mila.

Pariz, Francija, 10. februarja. Danes se je vršila na Quai d'Orsay konferenca med francoskim ministrskim predsednikom Poincarejem ter belgijskim ministrskim predsednikom Jasperjem, ki je imela za posledico sporočilo na nemško vlado, da je odšedaj naprej zabranjen prihod nemških kabinetnih ministrov v Ruhr okraj v "interesu javnega miru ter v namenu, da se prepreči nemire, ki bi lahko postali krvavi."

To gibanje Francozov bo preprečilo nadaljne incognito obiske kancelarja Cuno in drugih kabinetnih ministrov v Ruhr ozemlju. Ti obiski so imeli za posledico nevarne nemire in nevarna razburjenja, ki so predstavljala le del današnje konference, koje glavni namen pa je bil uravnati vprašanje francosko-belgijskega sodelovanja v Ruhr ozemlju. Dejstvo je, da bo okupacija precej dolga in da mora zavzeti napol trajni značaj. (To je izključni namen Francozov, čeprav nočejo z njim odločno na dan, ker jih je sram.)

Sklenjen je bil dogovor, da bo ostal general Degoutte de facto vrhovni poveljnik celega Ruhr okraja, a Belgijci bodo dobili skoro neodvisno nadzorstvo nad ozemljem, katero so dejanski zasedli.

Vprašanje vrhovnega poveljstva ter sodelovanjem med Belgijci in Francozi je povzročalo precej sitnosti med Bruseljem in Parizom v zadnjih par tednih. Znano je, da ni hotel belgijski generalni štab sprejeti vrhovnega poveljstva maršala Focha tekom svetovne vojne, dokler ni dobila Belgija zagotovila, da bo imela polnomočen glas v svetu zaveznikov.

Dogovor, ki je bil dosežen danes, zagotavlja polno sodelovanje med Belgijo in Francijo z ozirom na Ruhr pustolovstvo, nekako po uzoreu sodelovanja iz leta 1918. Pogosti sestanki ministrov iz Pariza in Bruselja se bodo vršili od sedaj naprej v tem ali onem glavnem mestu.

Belgijski minister Jaspar se je pritožil, da je francoska politika v Ruhr okraju premila in preveč spravljiva. Rekel je nadalje, da so raditega izgubili Nemci rešpekt pred francosko silo in da so nemiri in delavske zadrege naravna posledica tega. Rekel je, da se Belgija ne more pridružiti takim politiki v ozemlju, katero je zasedla ona samá, kjer so dobili Nemci največji rešpekt do okupacijskih sil in kjer so bili nemiri povsem neznani.

Belgijski minister je izjavil nadalje, da so šli francoski častniki, sledeči povelju generala Degoutta, celo tako daleč, da so zapustili poulične kare, če so nemški potniki izjavili, da ne marajo takih sopotnikov. Navedel je nadalje slučaj, ko so francoski vojaki zopet razložili premog, katerega so nakladali na vlačilne čolne, ko so jim pričeli Nemci pretiti. Rekel je, da je Belgija pripravljena sodelovati v polnem obsegu, da pa ne more sprejeti takih taktik.

Francoski ministrski predsednik Poincare je obljubil, da bo preiskal tozadevne razmere in da bo dal generalu Degoutte še bolj obsežne polnomoči glede postopanja z uporni elementi v francoskem ozemlju zasedenega Ruhr okraja. Nemiri v Recklinghausen so pokazali, da so Francozi prisiljeni pretiti množici s tanki in bajoneti, če jo hočejo pomiriti ter razpršiti.

Tako postopanje Francozov pa je le še ojačilo odpor prebivalstva in uradništva v Ruhr okraju ter imelo razventega za posledico povečanje ugleda kancelarja Cuno in članov njegovega kabineta.

Poslanica, ki je bila sporočena nemški vladi, se zaključuje na naslednji način:

— Vspričo teh razmer sta belgijska in francoska vlada, ki hočeta na vsak način preprečiti nemire, ki bi lahko postali krvavi in v interesu prebivalstva samega, prisiljeni informirati vlado nemške države ter vlade nemških držav, da ne smejo člani kabinetov še nadalje prihajati v zasedeno ozemlje.

Pariz, Francija, 10. februarja. Nemški pooblaščenec v Parizu je izročil danes francoskemu zunanjemu uradu poslanico svoje vlade, v kateri protestira slednja proti francoskemu obvestilu, da ne bo sprejela francoska vlada nikakih nadaljnih protestov proti postopanju okupacijskih sil v Ruhr dolini.

— Francoska vlada. — še glasi v nemški poslanici. — dviga s tem zahtevo, da naj nemška vlada molče sprejme vse, kar so Francoci storili in kar nameravajo storiti, soglasno z njih lastnim razpoloženjem.

FRANCOSKI VOJAK UBIT.

London, Anglija, 10. februarja. V nekem sporočilu iz Berlina se glasi, da je bil neki francoski vojak ubit v spopadu, ki se je završil v Bochumu. Francoski poveljnik je ukazal krajevnim oblastim, naj mu izroče krivca ali krivce.

HAVAJSKI VULKAN JE PRIČEL BRUHATI.

Hilo, Havajsko otočje, 10. febr. Mauna Loa, aktivni vulkan Havajskega otočja, je pričel bruhati, soglasno s poročili, ki so prišla iz neposredne okolice ognjenika.

NEMČIJA JE KUPILA V RUSIJI RŽ.

Amsterdam, Holandska, 8. feb. Semkaj so dospele informacije, da je kupila Nemčija v Rusiji dva miljona in štiristo tisoč bušljev rži in da bo Rusija takoj dostavila to rž.

PROSTOVOLJCI NA REŠEVALNEM DELU.

Cumberland, B. C., 9. febr. — Zdravniki in premogarji se niso zbali smrtne nevarnosti, ko so skušali priti v canadski rov, v katerem so zajeti delavci vsled nekega podsipa. Objavilo se je, da so spravili na dan že trideset trupel. Semkaj je prišla vest, da so štirje možje v rovu še živi.

— Nemška vlada ne more videti v tej odredbi, — ki nasprotuje vsem mednarodnim pravilom, — ničesar drugega kot znak, da se hoče francoska vlada izogniti vsaki objektivni ali nepristranski razpravi o nemških argumentih proti zasedenju Ruhr okraja.

PAKT MED ITALIJO IN JUGOSLAVIJO

Mussolini je sprejel dogovor, s katerim "odstopa" Italija Dalmacijo Jugoslaviji. — Izpraznenje bo le delno. — Reka zahteva "neodvisnost". — Musso lini zaupa v svojo lastno moč. — "Italjanska narodnost Dalmacije".

Rim, Italija, 10. februarja. — Z 225 glasovi proti 20 je poslanska zbornica odobrila Santa Margherita dogovor ter napravila s tem konec takozvanemu dalmatinskemu vprašanju, ki je prav izza premirja neprestano povzročalo napetost med Jugoslavijo in Italijo.

Kljub veliki večini pa je poslanska zbornica odobrila dogovor proti svoji volji ter nekako prisiljeno. Sedem poslancev se je oglasilo in vsi so pozvali zbornico, naj odobri dogovor, a iz njih govorov je bilo razvidno, da skušajo pregovoriti svoje tovariše približno na način kot se prigovarja otroku, naj zavžije grenko medicino. — Vem, da se vam to ne dopade, a je najboljše, kar morete storiti, — je rekel ministrski predsednik Mussolini tekom svojega govora. V nadaljnem je izjavil:

— Jaz nočem braniti pogodbe, katere nisem odobraval, ko je bila sklenjena in katero smatram v splošnem absurdno ter nasprotujočo italjanskim interesom, a mi stojimo pred naslednjim položajem: — Sprejeti moramo ter izvesti to pogodbo ali pa jo razveljaviti. Ker je ne moremo v sedanjem trenutku razveljaviti, nam ne preostaja ničesar drugega kot izvesti jo verno in natančno.

Mussolini pa je mnenja, da bo revizija pogodbe kmalu postala potrebna. Njemu se ne zdi, — je rekel, — da bi ostal dogovor sklenjen v Santa Margherita, edini izmed stotih dogovorov, ki so bili sklenjeno izza pričetka sveta, neizprosen, zaključen in večen.

— Najboljša stvar, katero moremo storiti, je staviti nas same v tak položaj, da nas bo našla eventualna revizija pripravljene, da izvojujemo svoje pravice z dostojanstvom, — je rekel. (S tem misli, da se hoče Italija ojačiti na tak način, da bo lahko mirno provocirala vojno z Jugoslavijo ter ji odtrgala kos zemlje, kjer nimajo polentarji nikakih pravic do vlade.)

Posvaril je tudi Jugoslavijo, ko je rekel, da "mora sprejeti liberalno in modro politiko napram Italjanom, ki bodo ostali v Dalmaciji. Vlada fašistov ne bo nikdar trpela nobene politike, potom katere bi se hotela nasilno zatreti "italjansko" narodnost Dalmacije". Svoj govor je zaključil z objavo, da bodo italjanske čete izpraznile Sušak, kakorhitro bo jugoslovanska skupščina odobrila Santa Margherita pogodbo, ne pa Porto Baroša, "ki bo ostal zaseden, dokler bo Reka vstrajala pri svoji zahtevi, da se je prizna med narodno kot neodvisno državo.

Ministrski predsednik se je poslužil te prilike ter govori tudi o notranji politiki in posebno o napadih, katere se je vprizorilo od gotove strani proti njegovi vladi, vspričo številnih aretacij v zvezi s takozvano "komunistično zaroto". Govoril je odkritosrčno ter ni izbrisal besed, kar ni bila nikdar njegova navada. Rekel je, da prevzame osebno odgovornost za vsa dejanja svoje vlade ter obljubil ekstremistmom, da bo sledilo še kaj hujšega, če ne bo zadostovala lekcija, katero so dobili.

— Ker se godi, se godi soglasno z natančnimi in odločnimi povelji, za katera prevzamem seveda polno osebno odgovornost, — je rekel. — Prav nič ni treba napadati in kritizirati mojih uradnikov, kajti jaz sem bil oni, ki sem jim dal povelja. (Megalomanija). Pristojne oblasti bodo določile, kakšen je bil značaj komunistične zarote. Važno na celi stvari je, da so nekateri komunisti domnevali, da bodo lahko varno vojevali vojno proti državi in fašizmu. Sedaj so najbrž že izpremenili to svoje naziranje ter ga bodo v bodočnosti še bolj.

— To je bistvena razlika med liberalno državo ter fašistovsko državo. Fašistovska država ne brani le same sebe proti svojim sovražnikom, temveč vprizarja tudi proti-napade. Vsi oni, ki blatijo fašizem v inozemstvu in ki ga hočejo podpirati doma, so se lotili naloge, ki vključuje velikanski riziko. Sovražniki fašizma ne smejo biti presenečeni, če strogo postopam z njimi. Danes bodo ostali v ječi za dolgo časa. Jutri pa lahko pričakujemo kaj hujšega. —

Glede gotovih ponudb, ki so prišle od strani socijalistov, posebno od poslanca Turati-ja, je rekel Mussolini:

— Nobena garjeva ovca ne sme stopiti v mojo stajo. Jaz hočem ostati veren svojemu prvotnemu geslu: — Jaz ne zavračam nikogar in tudi ne iščem nikogar. Zaupam le v svojo lastno moč.

STRAŠNA NESREČA V NEW MEXICO.

Denver, Colo., 8. februarja. — V Dodge Mine N. 1, blizu Dawsona, se je pripetila grozna nesreča. Prva poročila javljajo, da je mrtvih 124 premogarjev. Eksplozija je bila tako silna, da je potrgala brzojavne in telefonske žice v razdalji več milj.

ALEKSANDER HOWAT JE BIL IZPUŠČEN IZ JEČE.

Kolumbus, Kansas, 9. febr. — Znani voditelj premogarjev v Kansasu, Aleksander Howat, ki je bil radi prekršitve industrijalne postave obsojen na daljši termin, je bil danes izpuščen iz ječe. Novi governer države Kansas ga je pomilostil.

LINCOLN ZNAMKE.

Washington, D. C., 9. febr. — Hedgenville, Ky., rojstni kraj Abrahama Lincolna, bo prvi poštni urad, ki bo prodajal znamke po tri cente, ki nosijo portret Lincolna. Springfield, Ill., kjer je bil izvoljen predsednikom in kjer je bil pokopan, pa bo prvi poštni urad, ki bo prodajal novo znamko za en dolar in ki kaže pogled na Lincoln Memorial. Obe vrsti znamk bodo pričeli prodajati dne 12. februarja, na Lincolnov rojstni dan.

ULSTER V STRAHU PRED REPUBLIKANSKIMI POŽIGALCI.

London, Anglija, 9. februarja. Pretnje o splošnih požigih v Ulsterju, katere so danes izustili irski republikanci, so dovedle do posebnih varnostnih odredb, s katerimi bodo skušale oblasti zavarovati življenja in lastnino.

HIMEN.

Danes se je poročil Mr. Frank Lupsha, tajnik Frank Sakser State Bank z Miss Silvijo Bollinger. Mr. Lupsha je sin pokojnega soustanovitelja tvrdke Frank Sakser.

Mlademu paru želimo obilo sreče!

DENARNA IZPLAČILA
V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

se potom naše banke izvršujejo zanesljivo, hitro in po nizkih cenah.

Včeraj so bile naše cene sledeče:

Jugoslavija:

Razpošilja na vsakdanje pošte in izplačuje "Kr. poštni čekovni urad in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je pač za hitro izplačilo najugodnejše.

100 Din. ..	$ 1.25 ..	K 400
200 Din. ..	$ 2.30 ..	K 800
500 Din. ..	$ 5.25 ..	K 2,000
1000 Din. ..	$10.40 ..	K 4,000
2000 Din. ..	$20.60 ..	K 8,000
5000 Din. ..	$51.00 ..	K 20,000

Italija in zasedeno ozemlje:

Razpošilja na vsakdanje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opatiji in Zadru.

50 lir	$ 2.95
100 lir	$ 5.60
300 lir	$15.90
500 lir	$26.00
1000 lir	$51.00

Za pošiljatve, ki presegajo znesek dvajsettisoč kron ali pa dvatisoč lir dovoljujemo po mogočnosti še posebni popust.

Vrednost kronam, dinarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepričakovano; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnaprej. Računamo po ceni onega dne, ko nam dospe poslani denar v roke.

Glede izplačil v ameriških dolarjih glejte posebno oglas v tem listu.

Denar nam je poslati najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Glavno zastopništvo Jadranske Banke.

(Advertisement)

"GLAS NARODA"

(SLOVENIAN DAILY)

Owned and Published by

Slovenic Publishing Company

(A Corporation)

FRANK SAKSER, President LOUIS BENEDIK, Treasurer

Place of Business of the Corporation and Addresses of Above Officers: 82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko in Canado	$6.00	Za New York za celo leto	$7.00
Za pol leta	$3.00	za pol leta	$3.50
Za četrt leta	$1.50	Za inozemstvo za celo leto	$7.00
		za pol leta	$3.50

Subscription Yearly $6.00

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876

LINCOLN

Z Lincolnom se je rodil na naši novi zemlji prvi pravi Amerikanec.

On zavzema prvo mesto v vsakem zmislu.

On je najzgodnejši odlični proizvod novega tipa človeka in je najfinejši predstavnik tega tipa.

Lincoln ne potrebuje naše hvale in našega hvalisanja. Zasluži pa posnemanja vredno upoštevanje.

Vesel bi pa bil, če bi mi skušali vtelesiti v svoja življenja in življenje našega še vedno mladega naroda vse one kakovosti, o katerih trdimo, da so ga tako visoko dvignile nad navadnega zemljana.

O njem pripovedujejo razne povesti. Cele knjige so izšle o njegovih prispodobah, dvotipih, pšicah, naziranjih in naukih.

Brez dvoma je pa najbolj značilna njegova naslednja izjava: —

"Stvaritelj je moral izvanredno ljubiti navaden priprost narod, ker ga je ustvaril v tako obilnem številu.

"Stvaritelj je tudi ustvaril več soli kot pa demantov."

Zamorci so ga radi nazivali očeta Abrahama. Vsa Amerika pa čuti v vedno večji meri do njega sinovsko vrsto nagnenja.

Če je sploh kdaj živel mož ugotovljene človeške vrednosti, ki je bil v tako tesnem stiku z navadno naravo ostalih naš, da lahko sledimo njegovemu vzgledu, je bil Lincoln ta mož.

Prav posebno presenetljivo in navdušujoče na tej junaško navadni osebnosti pa je dejstvo, da je bil enostavno navaden.

Lincoln je bil brez običajnih prednosti rojstva, vzgoje in zvez. Ko se je povspel do viška svoje sile in moči, je ostal miren, brez domišljavega ponosa.

Njegova bladnost in priprosta jasnost sta lastni trem velikim predmetom narave: —

Drevesu, gori in solncu.

Potreba farmarske organizacije.

"Make two blades of grass grow where only one grew; and strive to make both bigger, greener and sweeter".
Hubbard.

Poteklo je že nekaj let, odkar je zadel neki koloradski rančer, ki je iskal v gorovju svojo izgubljeno živino, zadel ob pobočju gora na nekaj, kar se mu je dozdevalo, da so ostanki porušenih kamenitih zgradb. Ko je nato poročal o svoji najdbi na pristojno mesto, so prispeli v dotični kraj strokovnjaki, ki so pronašli ter izjavili, da so te ruševine ostanki starodavnih zgradb ljudi, katere označujemo z imenom duplinski ljudje. Ti duplinski ljudje so bili indijanskega plemena. Svoja bivališča in naselbine so si zgradili v težko dostopnih okrajih — Rocky mountain, in sicer vedno pod kako visoko in široko ter navpično stoječo pečino. V državah Colorado, New Mexico in Utah so odtistih dob našli mnogo takih ostankov ter starodavnih stavb. Ameriška vlada je poslala v vse take okraje svoje strokovnjake, katerim so se vedno pridružili tudi privatni, neodvisni raziskovalci. Vsi ti učenjaki in strokovnjaki so si edini v tem, da so preteklа že stoletja, odkar so v teh bivališčih stanovali ljudje; nekateri menijo, da je preteklo od takrat že petsto let, a drugi celo trde, da da tisoč in morda celo več.

V ruševinah teh bivališč so našli raziskovalci vsakovrstne kmetijsko in poljedelsko orodje ter med drugim tudi prstene, dobro zaprte vrče, polne koruznega semena. Vsled zelo suhega podnebja, ki je običajno na zapadu, in zlasti, ker so bili vrči dobro zaprti, je ostalo to seme, ki so ga pred davnimi stoletji sejale indijanske "squaws" po prostranih zapadnih poljanah, nepoškodovano. To seme, enkrat vsejano, zori in raste ter je sadež popolnoma enak naši koruzi.

Luther Burbank, star farmer iz anta Rosa, Kalifornija, eden priznanih in največjih sedaj živečih veščakov na agrikulturnem polju, izjavlja, da so Indijanci proizvedli to koruzo tekom časa iz gotovega divjega žita, ki raste po zapadnih planjavah. To svojo teorijo je potom presajevanja tudi sijajno dokazal.

Burbank je ponosen, da se sme imenovati in prištevati farmerjem, dasi bi bil lahko profesor na vsaki kmetijski visoki šoli dežele. Prišel je takorekoč iz nič do tega, kar je sedaj, ker je bil vedno mnenja, da se treba učiti od drugih. Nikdar se ni smatral preučenim; celo danes pravi, da se še vedno uči novih stvari glede poljedelstva. Zelo važen svet, ki ga daje Burbank farmerjem, je naslednji: — Bodite v izbiri žitnega semena ravno tako skrbni, kakor ste v izbiri prijateljev. — In še: — Rabite čim več svoje možgane, pa boste tem manj rabili svoje roke. — Ta veliki ameriški farmer je za vedo poljedelstva to, kar je Edison za vedo elektricitete, in njegovo rastlinje, njegove rože, njegova žita in sadno drevje so pravo čudo kvalitete in lepote.

Kar velja o tej koruzi, isto velja tudi o solati. Ob kalifornijskih cestah je rastla gotova divja rastlina, katere latinsko ime sem pozabil. Potom transplantacije so strokovnjaki to rastlino, ki je ne bi takrat nobeno zanikarno prase niti povohalo, tako razvili in izpopolnili, da imamo danes sredi zime najlepše glave solate.

Vsakemu poznan 'grape fruit', ta amerika delikatesa, ki je je danes v izobilju v vsakem ameriškem restavrantu in hotelu, je do nedavno rasla samo na Filipinih, toda bila je poznana kot strupen sadež. Ta sadež je bil v svojem divjem stanju zelo grenak in kisel. Tekom špansko - ameriške vojne leta 1898., je neki ameriški vojaški zdravnik — tako ve povedati zgodba — zapazil na Filipinih to drevo in lepi njegov sad. Ko je analiziral sadež tega drevesa ter pronašel, da nima v sebi nikakih strupenih snovi, je prinesel v Ameriko par sadik tega drevesa. Danes je grape - fruia industrija ena najboljših in najbolj razširjenih industrij v Floridi.

Vsaka posamezna rastlina, od jabolka, pod katerim sta Adam in Eva — kakor ve povedati sv. pismo — v raju grešila, pa do čudovite kalifornijske pomaranče, se je razvijala le polagoma do svoje popolnosti, kakor se je razvijalo seme koruze, solate in grape - fruita. Vsaka rastoča, živa stvar, se razvija in razvija, dokler ne doseže svoje popolnosti. Isto je tudi pri človeku. To je pac zakon matere prirode.

V okolici mesta Pueblo je okoli trideset do štirideset slovenskih družin, ki lastujejo farme, na katerih tudi prebivajo. Dva gospodarja teh farmerskih družin sta mi nedavno povedala, da se med temi slovenskimi farmerji govori o nekaki organizaciji, in sicer izključno slovenski farmerski organizaciji. Dejala sta, da bi še nadalje pripadali organizaciji angleško govorečih farmerjev, vendar pa da bi jim bila lastna "Zadruga" zelo potrebna. V taki organizaciji ali zadrugi bi vsak posamezni lahko aktivno sodeloval, ker bi natančno razumel vsako izgovorjeno besedo.

Ko pride spomlad in se bo razpravljalo o izberi žita, bi bila taka izključno slovenska farmerska organizacija zelo koristna; ko bi se delali kontrakti, bi vsi člani take organizacije delovali sporazumno, in to bi bilo velike koristi za vsakega posameznega — farmerja. Sicer pa je še stotine drugih problemov in vprašanj, o katerih bi se lahko temeljito razpravljalo na sejah, in vse to pod edinim pogojem, da so člani organizacije složni.

Sedaj smo v dobi kooperacij; ljudje, ki so zainteresirani pri istem trgovskem, obrtniškem poslu ali pri istem delu, si morajo podati roke, in sicer v svoj lastni blagor. Velika trgovina je združe na v trustih, delavstvo je organizirano v unijah, zato morajo tudi farmerji spoznati, da je njihov spas samo v organizaciji z ostalimi farmerji.

W. P.

Iz Slovenije.

Smrtna kosa.

V Murski Soboti je dne 2. jan. umrl v javni bolnici Anton Čuš, cestni mojster okrožne gradbene akcije istotam.

V Gaberju pri Celju je 3. jan. umrl Ferdinand Gologranc, stavbeni mojster, hišni posestnik in dolgoletni marljivi občinski odbornik celjske okoliške občine. Kot star zaprisežen cenilec je vršil svojo službo vestno, kot dolgoleten član ravnateljstva Celjske posojilnice je z največjo vnemo posvečal temu zavodu svoje velike gospodarske zmožnosti. Kot človek pristne stare korenine je bil pri vseh strankah splošno priljubljen. Z veliko podjetnostjo kot stavbenik in neumoren gospodar si je pridobil lepo premoženje. Zapušča tri sinove, katerih prvi je župan v Konjicah, drugi pa ga bo nasledoval v podjetju.

V Ljubljani je umrl po dolgotrajni bolezni Anton Costa, računski ravnatelj v pokoju. Rodom Ljubljančan je služboval svojedobno v račun. oddelku kranjske deželne vlade, pozneje pri vrhovnem računskem dvoru in končno kot računski ravnatelj pri dalmatinskem namestništvu. Kot upokojenec se je po prevratu vrnil v Ljubljano. Bil je mož poštenjak in vedno zanesljiv narodnjak.

Dne 6. jan. je umrl na Grosupljem tamošnji nadučitelj Joško Bergant, star komaj 48 let. Po dolgi bolezni, katero si je nakopal med vojno na fronti ter po upornem vojaškem življenju — pokojnik je bil "p. v." — je kap nenadoma napravila konec njegovemu delovnemu življenju. Joško je bil odličen naprednjak-demokrat, odličen učitelj, navdušen sokolski delavec ter vzoren soprog in oče. Za njim plakajo žena in 2 nepreskrbljena otroka ter številni sorodniki in prijatelji. Pogreb se je vršil 8. jan. dopoldne. Iz vse okolice so prihiteli njegovi stanovski tovariši, iz Ljubljane višji šolski nadzornik dvorni svetnik Gangl in okrajni šolski nadzornik Rape, zastopniki Sokola II. v kroju ter mnogi ljubljanski prijatelji pojatelji pokojnika. Pogreba se je udeležila tudi celokupna grosupeljska gasilska župa z zastavo. Povei-učitelji so pokojniku za slovo zapeli "Vigred" in "Blagor mu". Pred šolo se je od pokojnika poslovil nadzornik Rape s krasnimi besedami, na grobu je zaslužnemu rodoljubu govoril načelnik gasilske župe, v imenu šolskih otrok pa se je šolska deklica poslovila od ljubljenega vzgojitelja. Pokojnikov brat, trgovec Franc Bergant, se je ginjen imenom rodbine zahvalil za izraze ljubezni in sočutja napram pokojniku in njegovim svojcem. Pogreb je pokazal, kako visoko je bil spoštovan pokojnik in kako težka izguba je zadela z njegovo smrtjo Grosuplje in okolico. S svojim neumornim, vsestranskim delom si je ostavil pokojnik najlepši spomin.

V Šmarju pri Jelšah je umrl 7. jan. notar Vekoslav Kranjc. Čudna je usoda — s Kranjcem, Rajšterjem in Golograncem je tekom 14 dni izgubila mariborska oblast tri markantne osebe iz bivših narodnih bojev na Štajerskem. Kot dolgoletni notar v Šmarju pri Jelšah, član posojilnice in tudi sicer javno napredno živo agilen, si je iztekel za ves okraj nevenljivih zaslug.

V Ljubljani je umrla v najlepši svoji dobi Mima Kregar, rojena Treo, soproga uglednega ljubljanskega trgovca Karla Kregarja. Pokopali so jo 9. jan.

V Steyru v Avstriji je umrl dr. Anton Pilshofer, dvorni svetnik, ki je bil svoj čas politični uradnik na Kranjskem in je užival splošno priljubljenost.

Dva utopljenca najdena.

V bližini Koroške Bele so te dni potegnili iz potoka Javornika približno 50 let starega utopljenca, ki je že dalj časa ležal v vodi. Njegova identiteta še ni dognana. Tudi pri Polšniku so našli neznanega utopljenca, čegar obraz je že skoraj popolnoma razpadel. Domneva se, da je utopljenec identičen s pogrešanim železniškim delavcem Iv. Ščukom iz Ljubljane.

IMEJTE KANO

MAGNOLIA

IN

STAR MLEKO

VEDNO

V VAŠI SHRAMBI ZA LED ZA TAKOJŠNJO UPORABO.

HRANITE LABELNE ZA DRAGOCENA DARILA.

PIŠITE NA KATERIKOLI NASLOV NA DRUGI STRANI LABELNA ZA ILUSTRIRAN SEZNAM DARIL

"Izplača se hraniti labelne".

Peter Zgaga

V deveti cesti v Downtownu bo kmalo republika.

Kralj pravi, da bo mufal v Brooklyn.

* * *

Ne bo se treba veliko čuditi, če bo nekoč izdano pri fari sv. Štefana v Čikagi naslednje poročilo:

Stroški.

Sveče	$ 75.00
Hrana	$ 630.00
Elektrika	$ 75.00
Perilo	$ 00.00
Chicago, 3. apr.	$1923.00
Skupaj	$2703.00

* * *

Priseljeniško postavo nameravajo temeljito preosnovati.

Sedanja triprocentna kvota bo zmanjšana za en odstotek.

Število priseljencev iz Jugoslavije (ki že sedaj ni posebno veliko) se bo zmanjšalo za par tisoč.

Ameriška vlada je usmiljena vlada. Ona že poskrbi, da ne bo imel jugoslovanski priseljniški komisar preveč dela.

* * *

Rockefeller pravi, da je sedanji finančni položaj precej zadovoljiv.

Nekaj podobnegne bi tudi jaz rekel, če bi bil Rockefeller.

* * *

Italjani in Jugoslovani so zopet sklenili sporazum.

Vsi taki in podobni "sporazumi" pa silno ogrožajo končni sporazum, ki bo določal, da nimajo Italjani nobenega opravka na slovenski zemlji.

* * *

Danes je obletnica rojstnega dne največjega Amerikanca — Abrahama Lincolna.

Njegova največja zasluga je, da je zadal smer bodočemu življenju Amerike.

Največja napaka Amerike pa je, da ne koraka po poti, katero ji je on začrtal.

* * *

Precej dober mehanik je tisti, ki razdre stroj in dobi potem v stroju toliko prostora, da spravi vse kose nazaj.

* * *

To je precej nečedna zgodba o italjanski hrabrosti:

Bilo je na laški fronti.

Tenente, (poročnik), komandant oddelka je dobil povelje na vsak način prerezati telefonsko žico, ki je bila napeljana na takem mestu, da je bilo res potrebno hrabrih vojakov za tako delo.

Tenente govori svoji četi dolg govor in poziva, da se javijo za ta posel dobrovoljci.

Oglasi se vendar eden.

Oficir hoče poskusiti hrabrost prostovoljca, potegne nenapaženo samokres in ustreli hrabremu bersaljeru skozi klobuk, z drugim strelom pa skozi plašč.

Vojak stoji iznenaden, trepeče in se trudi zatajevati.

— "Bravissimo filio!" — zakliče tenente. — "Potisočerili naj bi se taki junaki. Pojdi takoj v skladišče in narednik naj ti da nov klobuk in nov plašč."

— "Kaj pa hlače, signor tenente?" — vpraša še vedno trepetajoči bersaljer.

— "Hlače? — Saj vendar nisem streljal v hlače . . ."

— "Pa sem jaz . . . signor tenente" — odgovori hrabri sin matere Italije, in duh laške hrabrosti se je razširil po celem jarku.

NOJAKE opozarjamo, da je cena za "Slovensko-Ameriški Koledar" ista za Jugoslavijo, kot za Ameriko — 40 centov.

Pošljite nam svoto in naslov svojega prijatelja v starem kraju in poslali mu bomo knjigo naravnost.

Jugoslovanska Katol. Jednota

Ustanovljena l. 1898 — Inkorporirana l. 1901

GLAVNI URAD v ELY, MINN.

Glavni odborniki.

Predsednik: RUDOLP PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O
Podpredsednik, LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, O.
Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik neizplačanih smrtnin: JOHN MOVERN, 613 — 12th Ave. East, Duluth, Minn.

Vrhovni zdravnik.

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E Ohio Street, N. S., Pittsburgh, Pa.

Nadzorni odbor:

ANTON EBAŠNIK, Room 206 Bakewell Bldg., cor. Diamond and Grant Streets, Pittsburgh, Pa.
MOHOR MLADIČ, 1334 W. 18 Street, Chicago, Ill.
FRANK SKRABEC, 4823 Washington Street, Denver, Colo.

Porotni odbor.

LEONARD SLABODNIK, Box 480, Ely, Minn.
GREGOR J. PORENTA, Black Diamond, Wash.
FRANK ZORICH, 6217 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Združevalni odbor.

VALENTIN PIRC, 780 London Rd., N. E., Cleveland, O.
PAULINE ERMENC, 539 — 3rd Street, La Salle, Ill.
JOSIP STERLE, 404 E. Mesa Avenue, Pueblo, Colo.
ANTON CELARC, 538 Market Street, Waukegan, Ill.

Jednotino uradno glasilo: "Glas Naroda".

Vse stvari tikajoče se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška spričevala naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Jugoslovanska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zglasi tajniku bližnjega društva J. S. K. J. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na gl. tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Iz Jugoslavije.

Svojega očeta je ubil.

V selu Kučajni pri Požarevcu se je sin bogatega seljaka Živanovića vrnil pozno zvečer domov. Oče se je hudo kregal nad sinom. Prišlo je do prepira. Sin v jezi zagrabi lovsko puško, naperi proti očetu in sproži. Pogodil ga je naravnost v srce. Ubijalca so aretirali in oddali sodišču.

Stekel pes ogrizel 17 oseb.

V Sarajevu je stekel pes ogrizel 17 oseb. Štirinajst ogrizenih oseb je bilo sprejetih v Pasteurjev zavod v Sarajevu, tri pa so bile prepeljane v Zagreb ter oddane tamkajšnjemu Pasteurjevemu zavodu.

Sol na račun vojne odškodnine.

Iz Beograda poročajo: Po odloku uprave državnih monopolov in po odobrenju finančnega ministrstva bo nabavila vlada večje količine soli iz Nemčije na račun reparacij(vojne odškodnine).

Visoka starost.

V vasi Kubeže v Črni gori je umrl te dni Bogdan Gjurašević v visoki starosti 116 let. Zapustil je 6 sinov in 6 hčera, 48 vnukov in veliko število pravnukov.

"Primorski Novi List".

Na Sušaku je z novim letom začel izhajati dnevnik "Primorski Novi List", ki zastopa jugoslovansko ideologijo ter ima dobre informacije. Obenem so prenehale izhajati "Primorske Novine".

Madžarske šikane.

Madžarska vlada nadaljuje s šikanami proti Jugoslovanom na Madčarskem, ki so optirali za jugoslovansko državljanstvo. Med temi optanti se je pojavila sedaj želja, da se z ozirom na to izselijo v Jugoslavijo, kjer si poiščejo zaslužka. Dasi jim jugoslovansko poslaništvo izstavlja pravilne potne liste in madžarska vlada nima povoda delati jim neprilik, jih vendar neprestano zadržuje. Intervencija jugoslov. zastopnika v Pečuju je bila brez uspeha.

Zima in volkovi v južni Srbiji.

V južni Srbiji razsajajo še vedno snežni viharji. Vrhutega je pritisnil tudi hud mraz. Vsled gladu so se volkovi pričeli približevati vasem in so v veliko nadlogo ne samo živini, ampak tudi ljudem. Med Bitoljem in Ohridom so pred kratkim volkovi napadli tri v gozdu se nahajajoče vojake, jih raztrgali in požrli. Skopljanski "Privredni Glasnik" poroča dalje, da so volkovi raztrgali tudi dva cigana, ki sta se vračala iz Konjariša v Aleksinac, kjer sta svirala.

Stavba se porušila.

V Skopljanski ulici v Beogradu se nahaja novo zgrajeno štirinadstropno poslopje čevljarja Vladka Markoviča. Instalaterji so te dni pričeli polagati vodovodne cevi. V to svrho so izpodkopavali temelj ogromnemu zidu, ki je ločil dvorišče od stopnjišča. Inženjer Marko Marković, ki mu je bila poverjena gradnja hiše, je uvidel takoj, da more to postopanje dovesti do katastrofe. Zato je takoj zahteval od instalaterja, da izvrši kanalizacijo na kakem drugem kraju, izpodkopani temelj zida pa naj se takoj zasuje. Toda delavci in njihov nadzornik ga niso hoteli poslušati, nakar je inženjer prekinil vsako delo in odpoklical vse svoje zidarje in delavce. Instalaterji so nato nadaljevali delo in kanalizacija bi imela 3. jan. biti ravno dokončana. Toda ravno v trenutku, ko so delavci-instalaterji odšli na kosilo, se je izpodkopani zid porušil in potegnil s seboj še neko drugo steno, s katero je bil v zvezi. Od inženjerja napovedana katastrofa se je zgodila 12 minut po odhodu delavcev z dvorišča, sicer bi bili nedvomno vsi ubiti.

Kako je cigan prodal svojega konja.

V Karlovcu je bil živinski sejem, kamor je prignal tudi neki cigan svojega konja. Našel je kupca in za 2000 kron je cigan prodal svoje kljuse. Ko pa se je novi lastnik krepčal v neki gostilni, je cigan porabil to priliko, ukradel prodanega konja ter pobegnil ž njim neznano kam.

Pod ruševinami zakopani.

V Kraljа Petra ulici v Sarajevu se je zgodila težka nesreča, ki pa le po srečnem naključju ni zahtevala smrtnih žrtev. Stanovalci hiše št. 14 so mirno spali, ko jih je nenadoma zbudilo silno žvižganje stražnikove sirene. Stražnik je namreč opazil, da se je hiša pričela rušiti ter se imajo stranke samo njemu zahvaliti, da niso našle smrt pod ruševinami. Večina stanovalcev, napol oblečenih, je zbežalo na prosto, le šest oseb so ruševine podkopale pod seboj, a so bile še te večinoma samo lahko poškodovane. Gasilci, ki so takoj prihiteli, so ponesrečence izkopali in jih prepeljali v bolnišnico.

Železniška tatinska tolpa.

Na železniški postaji v Mladenoveu v Srbiji je aretirala policija jako nevarno tatinsko tolpo, ki je že nad leto dni odpirala vagone in oplenila vse trgovsko blago in potniško prtljago. Vodja in 4 glavni člani te družbe so bili zasačeni ravno v trenutku, ko so odpirali neki vagon, ostalim — okoli 10 po številu — pa so oblasti že za petami. V stanovanjih aretiranih zlikovcev so našli ogromne zaloge pokradenega blaga, vredne več stotisoč dinarjev. Ta tolpa je imela svoja skladišča ne samo v Mladenoveu, ampak tudi po drugih krajih Srbije. Blago je razpečavala za sramotno nizke cene.

Palača češkoslovanskega poslaništva.

Kakor se iz Beograda poroča, je tamkajšnje češkoslovaško poslaništvo kupilo poslopje kavarne 'Valjevo'. Poslaništvo bo obsežno poslopje preuredilo v palačo, kjer bodo nastanjeni: poslaništvo, generalni konzulat ter stanovanja za uradno osobje.

Cuffova borba z Dubbinom.

Cuffovo borbo z Dobbinom in nepričakovani izid bo pomnil vsak še dolgo, ki je bil vzgojen v dr. Swisthailovi sloviti šoli. Ta drugi mladenič, ki so ga običajno imenovali Ahah-Dobbin, Ojoj-Dobbin in z raznimi drugimi značilnimi primki otroškega zasmehovanja, je bil najmirnejši, in kot se je zdelo, najneumnejši izmed vseh Swisthailovih mladih gentlemanov. Njegov oče je bil trgovec s specerijo v mestu in govorilo se je, da je bil Dobbin pripuščen v dr. Swisthailovo akademijo na podlagi tega, kar se imenuje "obojestranska načela", kar hoče reči, da so bili stroški za hrano in šolnino plačani po njegovem očetu v blagu in ne v denarju — in stal je tam, vsaj ob pričetku šole, kakor predstavitelj mnogih funtov čaja, sveč, sladkorja, pisanega mila, češpelj — (od katerih se je dobavljala zavodu jako skromna mera za močnate jedi), in podobnih stvari. Strašen dan je bil za mladega Dobbina, ko je eden najmlajših v šoli tekel v mesto po sladkarije in klobasice in zapazil pred vrati doktorjeve hiše voz tvrdke Dobbin & Rudge, trgovine s specerijo in oljem, Temzina cesta, London, ko so ravno izlagali tovor, sestoječ iz stvari, ki je ž njimi firma trgovala.

Mladi Dobbin ni imel več miru od tistega časa.

Zbijali so ž njim strašne in neusmiljene šale. — Hej, Dobbin, — je rekel kak porednež, — dobre novice stoje v časnikih. Sladkor se draži, moj dragec! — Drugi spet je pokazal svoto denarja: — Če stane funt lojevih sveč sedem pencev in pol penija, koliko šele mora veljati Dobbin — in sledilo je tuljenje iz skupine teh mladih poredneževpodučitelja in vseh, ki so smatrali, da je prodaja blaga na drobno sramotno in nečastno delo, ki zasluži preziranje in zasmeh vseh pravih gentlemanov.

— Tvoj oče je tudi samo trgovec, Osborn, — je rekel Dobbin na samem malemu dečku, ki je prinesel vibar nadenj. Nato je oni odvrnil oholo: — Moj oče je gospod in drži mnogo na svojo čast. — Mr. William Dobbin pa se je umaknil v oddaljeno stransko hišo na igrišču, kjer je prebil prosto polovico dne v najbridkejši žalosti in boli. Kdo izmed nas se ne spominja podobnih ur grenke, grenke otroške boli? Kdo čuti nepravico, kdo se užalosti zaradi ponižanja tako zelo, kdo ima čut za krivico tako ostér in tako gorečo hvaležnost za ljubeznivost kakor dober deček?

Willian Dobbin je bil vsled nezmožnosti pridobiti si temelj latinščine, prisiljen ostati med najzadnjejšimi učenci doktorja Swisthaila in neprestano so ga dražili rdečelični dečki z otroškimi predpasniki, kadar je korakal z žalostnim obrazom, velikan med njimi, pogledom, uprtim v tla in vedno presenečenim, s svojo vadnico, s pasjimi ušesi in v pretesni obleki. Malo in veliko, vse je brilo šale ž njim. Sečili so večkrat njegovo obleko na tesno, kakršna je že tako bila. Rezali so vrvice pri njegovi postelji. Nastavljali so mu prevrnjene vreče in klopi, da bi se izpodtaknil, — kar je vedno tudi storil. Pošiljali so mu pakete, ki so vsebovali, to je videl, ko jih je odprl — očetovo milo in sveče. Ni ga bilo dečka, ki bi ne zasmehoval in dražil ubogega Dobbina, on pa je vse prenašal čisto mirno in je bil čisto top in beden.

Cuff pa je bil pravo nasprotje Dobbina. Bil je glava in velik gizdalin v Swisthailovem seminarju. Tihotapil je vino v zavod. — Tepel se je z mestnimi dečki. Poniji so ponavadi prihajali ob nedeljah ponj, da je jezdil domov. Imel je škornje z zavihanimi krajci, v katerih je hodil ob prostih dneh na lov. Imel je zlato repetirko in je njušil tobak kakor naš doktor. Obiskoval je opero in je poznal vrline dobrih igralcev, cenil je više Mr. Keana kot Mr. Kembela. Napravil vam je štirideset latinskih verzov v eni uri. Znal je klati francoske pesmi. Kaj neki on ni znal, kaj sploh on ni vedel napraviti! Pravilo se je, da se ga je bal celo sam doktor. Cuff, nesporno kralj šole, je vladal svojim podložnikom in jih znal plašiti z mojstrsko superiornostjo. Ta je snažil njegove čevlje, oni je pekel zanj krušne odrezke, tretji je pazil zanj na kroglo pri krokeju in mu jo podajal cele poletne popoldneve. "Figar", to je bil Dobbin, je bil oni, ki ga je najbolj zaničeval, in napram kateremu se je, dasi ga je vedno zlorabljal in se mu posmehoval, le malokdaj ponižal, da bi prijazno občeval ž njim.

Nekega dne sta imela mlada gospodiča na samem neki spor. Figar, sam v šolski sobi, se je mučil s pismom za dom, kar stopi v sobo Cuff in ga prosi, da bi mu šel nekaj iskat, menda je želel torte. — Ne morem, — je rekel Dobbin, — skončati moram svoje pismo. —

— Ti ne moreš? — je odvrnil Mr. Cuff in pograbil pismo (v katerem so bile mnoge besede prečrtane, mnoge napačno postavljene, za katere je bilo potrošenega bogve koliko mišljenja, dela in solz. Ubogi deček je namreč pisal svoji materi, ki ga je imela silno rada, čeprav je bila žena trgovca s špecerijo in je prebivala v dvoriščnem stanovanju na Temzini cesti). — Ti ne moreš? — je ponovil Mr. Cuff. — Rad bi vedel čemu, prosim? Ali ne moreš pisati stari figarski materi jutri? — : —

— Ne zmerjaj, — je rekel Dobbin in se nervozno dvigal iz klopi.

— No, dobro, gospod, ali boste šli? — je zrastel šolski petelin.

— Daj pismo nazaj! — je siknil Dobbin. — Noben olikanec ne čita tujih pisem.

— Dobro, ali pojdeš sedaj? — je rekel Cuff.

— Ne, nočem! Ne suvaj, sicer te zdrobim, — je zatulil Dobbin, skočil k svinčenemu tintniku in gledal tako divje, da je Mr. Cuff odnehal, odvihal rokave svoje suknje, dal roke zaničljivo v žepe in odšel. A nikoli se ni več podtikal ob Dobbina; vendar pa moramo biti pravični in povedati, da je vedno z zaničevanjem govoril o njem, toda za njegovim hrbtom.

Nekaj časa po tem dogodku se je primerilo, da je odšel Mr. Cuff nekega solnčnega popoldneva v obližje ubogega Dobbina, ki je ležal pod drevesom na igrišču in čital priljubljeno mu knjigo Tisoč in ena noč, oddaljen od prostora, kjer so se vadili razni športi, čisto sam in srečen. Pozabil je za enkrat na ves svet in je bil daleč odtod z mornarjem Sindbadom v dolini diamantov, ali pa s princem Ahmedom in vilo Peribano v oni sijajni votlini, kjer jo najde prince in kamor bi mi vsi radi pogledali — kar ga glasni krik, kot da bi jokal in kričal kak otrok — zbude iz prijetnega sanjarjenja. Pogleda tja in vidi Cuffa, ki obdeluje majhnega dečka. Bil je to oni fantič, ki je čenčal o vozu njihove trgovine, toda Dobbin je prezrl to poredno st že radi mladosti in drobnosti fantičeve. — Kako si se drznil, gospodič, razbiti steklenico, — je zavpil Cuff mlademu nepridipravu in vihtel nad njim rumeno kladivo od krokeja.

Dečku je bilo naročeno, splaziti se čez obzidje igrišča (na izbranem mestu se je z zidu odstranilo razbito steklo in so se napravile v zidu primerne odprtine za plezanje), teči na četrt milje daleč, izsiliti na kredit četrt litra rumovega punča, ne ustrašiti se doktorjevih okoli ležečih vohunov in splezati nazaj na igrišče. Pri vršenju tega junaštva mu je izpodrsnilo, razbila se je steklenica, punč se je razlil, njegove hlačice so se pomazale in pokazati se je pred svojim delodajalcem kot popolnoma kazniv in tresoč se krivec, čeprav je bil nedolžen.

(Konec sledi.)

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

Zagonetno, toda resnično.

Skrivnostni umor.

(Konec.)

Walter Hadley je bil sin znanega politika, Jeremije Hadley-a, ki je opravljal za en termin službo carinskega komisarja. Ravno pred zopetno nominacijo pa je bila dvignjena proti njemu obtožba in listi so bili polni senzacije nadaljnih razkritij, katera je objavljal Fitzgerald, ki je nastopal v zadevi kot izredni državni pravdnik. Hadleya so obsodili v ječo in dan pred umorom je bil odveden v Sing Sing. Bil je vdovec ter je skrbel za to, da je prišel Walter za čas njegove odsotnosti v zavod.

Razne priče so izpovedale, da je vzkliknil Walter:

— Ubil bom Fitzgeralda.

Deček bi moral oditi v zavod že onega dne, ko je nastopil njegov oče kazen, a ni dospel tjakaj. Vsled tega je bilo skoro jasno, da je izvršil svojo pretnjo in da je ubil Fitzgeralda iz osvetoželjnosti.

* * *

Kapitan Mason je prosil Jim Blaneya, naj bo navzoč pri zaslišanju Walterja. Deček je bil močan, precej velik za svoja leta, rdeč ih lic, črnih las in črnih oči. — Brez vsakega obotavljanja je priznal, da je izustil pretnjo proti Fitzgeraldu, ker ve, da je bil njegov oče po nedolžnem obsojen in da je Fitzgerald sam sfabriciral dokazilni materijal proti očetu, da zadosti svojim političnim ambicijam. Rekel je, da je preživel prejšnjo noč pri nekem prijatelju izven mesta, v šotoru na vrtu. Bil je na poti v zavod, ko so ga prijeli.

* * *

Telefonski pogovor je pokazal, da je bil Walter res pri imenovanem prijatelju preko noči, a obstojala je možnost, da se je ponoči neopaženo izmuznil ter se odpeljal v New York, da ubije — Fitzgeralda. Nato se je zopet neopažen vrnil k prijatelju.

Najbolj pa ga je obteževalo dejstvo, da je našla policija med njegovimi stvarmi tudi takozvan — "Indian Club", gorjačo, dolgo štirinajst palcev in ki je imela na enem koncu kamen, pritrjen z žico. Ta gorjača je bila lahko celo v rokah dečka nevarno morilno orožje in kapitan Mason je bil končno prepričan, da je našel morilno orožje.

Tedaj pa se je oglasil Jim Blaney, ki je dotlej mirno poslušal.

— Lahko še enkrat pogledate, in videli boste, da se rana ne vjema s kamnom.

* * *

Izjava Jima se je izkazala kot pravilna. Kamen in rana se nista slagala. Walter pa je priznal, da ima njegov prijatelj, pri katerem je prenočil, slično gorjačo, in objstojala je možnost, da je vrgel deček morilno orodje v reko. K temu pa je prišlo, da ni zatajil Walter pretnje, da bo ubil Fitzgeralda. Kljub temu pa je odločno zanikal umor. Odvedli s ga v preiskovalni zapor.

Jim Blaney je zmajal z glavo, ko so dečka odvedli.

— Meni se zdi, da bi ga morali izpustiti, kapitan, — je rekel. — On ni tega storil.

Jim Blaney je segel po klobuku.

— Kapitan, — je rekel, — če bom mogel najti moža, katerega iščem, vam bom tekom pol ure dokazal, da je dečko nedolžen. Podvizati se moram, kajti čim več časa bo poteklo, tem manj je verjetno, da bi se dotični spomnil stvari, katero bi rad izvedel od njega.

Dvajset minut pozneje je stopil Jim zopet pred policijskega uradnika.

— Zopet imam prav, — je rekel. — Walter Hadley ni umoril Fitzgeralda.

Kapitan se je presenečem ozrl vanj.

— Verige dokazov izgleda popolna ter ne dopušča nikakih drugih sklepov, — je dejal.

— Ne pripisujte dečku preveč, — je odvrnil Jim. — Ali res mislite, da bi mogel štirinajstleten dečko tako fino iztuhtati stvar? Kako je vedel, da dela Fitzgerald tako pozno v noč? Zakaj naj bi si izbral ravno trenutek, ko je privozil mimo avtomobil? Ali ne mislite, da bi dečko zbežal po dejanju, če bi v svoji slepi strasti res ubil sovražnika? V takem slučaju pa bi ga morala videti Mrs. Kelly.

Kapitan se je zaničljivo smehljal.

— No, Jim, — je rekel, — kdo pa je potem vaš mali levičarski mož?

— Ta sploh ne živi, — je rekel Jim mirno.

— In kdo je potem ubil Fitzgeralda?

— Nihče.

* * *

Kapitan Mason se je naglas zasmejal.

— Vidim, — je rekel, — Fitzgerald si je sam razbil črepinjo.

— Ne, — je rekel Jim, — tudi to ni res. Do svoje teorije sem prišel kmalu potem, ko sem ugotovil, da rana ni krvavela. Sedaj pa sem dobil potrebno potrdilo. Vse je bilo odvisno od tega, če bom mogel najti moža, katerega sem iskal, ne da bi vedel, kdo da je in če se bo še mogel spomniti stvari, katero sem hotel izvedeti. Razmišljajte o poteku naslednjih dogodkov:

— Mrs. Kelly je izpovedala, da je čula Fitzgeralda pasti, da je videla avtomobil, ki se ni ustavil in da ni bilo ob onem času žive duše na cesti. Spomnite se čudne oblike rane ter dejstva, da ni krvavelo ter da je ostala kri v rani. Po udarcu z gorjačo bi se to gotovo ne zgodilo. Moje prvo domnevanje, da je moral izvršiti dejanje majhen levičar, nas je le do vedlo v zmoto.

— Poiskal sem moža, od katerega sem hotel dobiti potrdilo svoje domneve, v nekem hlevu v bližini šeste Avenue. Poiskal sem voznika nekega voza z ledom ter se informiral, če se je vrnil kak voz pozno zvečer v hlev. Pokazali so mi voznika tega voza, in — vprašal sem ga, če je imel še kaj ledu na vozu, ko se je vrnil. Rekel je, da ga je imel še nekako dvajset funtov ter potrdil vprašanje, če je imel vrata na zadnjem koncu voza spuščena navzdol.

— In sedaj vam hočem povedati, kako se je pripetila cela stvar. Večji kos ledu je padel z voza, kolo brzo vozečega avtomobila je zadelo ta led ter ga vrglo v zrak. Ravno v istem trenutku je prišel mimo Fitzgerald. Če bi šel za drobec sekunde pozneje mimo onega mesta, bi bil še sedaj živ. — Led pa je zadel njegovo sence, ostrina se je zapičila v glavo ter se odlomila, in zlomljeni kos je ostal v rani ter se v njej stopil. Kri je zmrznila, vsled česar ni mogla odteči. Večji kos je padel poleg trupla ter se stajal v lužo, katero so našli poleg njega.

* * *

Walter Hadley je bil takoj izpuščen iz zapora. Tudi mu ni bilo treba ostati v zavodu, kajti med zapuščenimi papirji Fitzgeralda so našli dokaze, da so bile obtožbe proti starejšemu Hadleyu v resnici skovane. Kmalu nato je bil izpuščen ter zopet s sinom združen.

Povest Jim Blaneya je bila priobčena v listu Star ter predstavlja enega njegovih najboljših spisov.

Tatvina pri Kranju; tat prijet.

Na novega leta dan je bil tvrdki Zabret v Britofu pri Kranju ukraden iz njenega avtomobila magnet, vreden 20,000 kron. Že 4. januarja je ljubljanska policija izsledila tatu v osebi brezposelnega šoferja Ivana Jakšeta, ki je po daljšem obotavljanju tatvino tudi priznal. Magnet je predal za 1200 kron. Jakše je bil izročen sodišču.

Kaj povzroča influenco?

(Foreign Language Information Service. — Jugoslav Bureau.)

Zvečer due 31. januarja so bili ljudje, ki so prisluškovali brezžičnemu telefonu iz radi-postaje v Schenectady, N. Y., presenečeni po govoru, s katerim je bila obelodanjena vest, da se je posrečilo odkriti vzrok influence. Govornik je bil ravnatelj svetovnoznanega Rockefellerjevega zavoda za zdravstvene preiskave, Simon N. Flexner; velevažno odkritje je pripisati dolgotrajnemu znanstvenemu raziskovanju v Rockefeller Institutu for Medical Research.

Nabolj značilna poteza na epidemiji influence — pravi Dr. Flexner v svojem poročilu — je okolnost, da po pandemičnem ali svetovno razširjenem izbruhu influence, kakršen je bil oni leta 1918 sledijo navadno milejši drugovrstni izbruhi v neposredno sledečih letih. Ti drugovrstni valovi epidemije so v toliko milejši, vkolikor nimajo za posledico toliko oštrih komplikacij, kot sta bronhitis in pljučnica.

Poročila iz inozemstva in iz raznih krajev v Združenih državah kažejo, da se po nekaterih delih Evrope in Amerike razpasuje ravno sedaj taka milejša oblika influence. Treba torej obračati pozornost na to dejstvo, da se prepreči nadaljno razširjenje influence, kateri dostikrat sledi vnetje pljuč in sapnikov.

Epidemični valovi influence v letih 1918 do 1923 so služili v poglobitev zdravniškega znanja glede te bolezni, zlasti kar se tiče bolezenskih klic, ki povzročajo prvotno bolezen. Besedo "prvotno" rahimo tu v zmislu, da razločimo med influenco v pravem zmislu besede in takimi komplikacijami, kot je bronhitis in pljučnica, ki dostikrat sledita za influenco in jo napravljata tako nevarno. Pljučnica in bronhitis ni povzročena po bacilu, ki povzroča influenco, marveč po drugih, bolj običajnih klicah, ki se čestokrat že nahajajo v nosu in grlu in katerih napad postane nevaren le vsled tega, ker le influenca jim napravila pot.

Med prejšnjo epidemijo influence, ki je razsajala v letih 1889 do 1892, in sedanjo v letih 1918 do 1923 so metode znanstvenega raziskovanja ogromno napredovale. Tako se je zgodilo, da po dolgoletnih študijah v Rockefellerjevem zavodu se je posrečilo odkriti neznansko drobno klico, poprej neznano, ki se vedno nahaja v nosu in grlu bolnikov tekom prvih 36 ur influence. Ta klica se ni nikdar našla v zdravih osebah in v onih, ki imajo drugo bolezen; ko pa so jo injecirali v sapnik zdravih zajcev, so vedno sledile iste posledice, kakršne se pojavljajo pri ljudeh v raznih stopnjah influence.

Te posledice so dvojnega splošnega značaja: Prvič, v kolikor se tiče krvi, klice spremenijo vzajemno razmerje rdečih in belih krvnih telese s tem, da uničijo eno vrsto teh telese. Ta upliv bolezni na krvne celice je le začasen in sam na sebi nima nikake resne važnosti.

Drugi učinek klic, povzročujočih influenco, je mnogo bolj pomemben in obstoja v malih poškodbah pljuč, vidljivih pod drobnogledom. Te poškodbe niso same na sebi resne, postanejo pa resne vsled tega, ker oslabijo pljučne tkanine na tak način, da postanejo dovzetne za napad drugih bakterijev, nahajajočih se v nosu in grlu. Te-le klice so navadno brez moči, da bi povzročile bolezen, ali po takih poškodbah pljuč vsled influence jim je dana sedaj prilika, da so v stanu povzročiti bronhitis in pljučnico.

Novi bakterij ali bacil influence je bil dosedaj najden le v slučajih epidemične influence in tedaj le v prvih urah bolezni. Bacil je tako droben, da lahko prodre skozi pore lončenine in ga treba pod mikroskopom povečati tisočkrat, predno postane natančno vidljiv. Dali so mu ime "Bacterium pneumosintes", kar — prevedno po domače — bi značilo, da ta klica poškoduje tkanine pljuč na tak način, da oslabi njihovo navadno odporno silo proti napadom običajnih bakterijev nosu in grla. Ako je človek zdrav, pljučne celice zlahka uničujejo te običajne bakterije, ali, ko človek zboli na influenci, ki poškoduje tkanine pljuč, one nimajo več zadostne odporne sile, da bi uničile sovražnika, ki tedaj zasede pljuča in se tam razmnoži tako povzroči ona resna vnetja, ki gredo pod imenom bronhitis in pljučnice (pneumonia).

V zvezi s poročilom o tem važnem odkritju, katero po mnenju zdravnikov mora sčasoma dovesti do primernih metod za ozdravljenje in preprečitev influence, zdravstveni department države New York opozarja na sedanje veliko število bolezni po vseh Združenih državah, ki kažejo vse znake influence ali "grippe". Da se ljudje izognejo tem nalezljivim prehladom, priporoča se:

Držite se čim dalje mogoče proč od ljudi, ki kašljajo ali kihajo brez obzira na druge ljudi. Ne občujte brez potrebe z ljudmi, ki morda imajo influenco. Ne jejte in pijte iz posod, ki so jih drugi rabili, ako niso bile potem splahnjene v vreli vodi. Same sebe ohránite v čvrstem stanju s tem, da se mudite in spite v sobah, ki so prijetno zakurjene, ali tudi dobro prezračene.

Ako zbolite, pokličite zdravnika. Legnite takoj v posteljo v gorki in dobro prezračeni sobi. Ako ne morete dobiti takoj zdravnika, vzemite kako odvajalno sredstvo (žlico ricinovega olja za odrasle) in zavživajte le lahke, tekoče jedi. Slučaji, kjer ne nastanejo komplikacije, se ozdravijo v par dneh. Ako se hočete zavarovati pred komplikacijami, ostanite v postelji najmanj tri dni potem, ko se počutite dobro. In ne kašljajte in ne kihajte drugim v lice in pazite, da drugi ne kašljajo in kihajo vam v lice.

Praktične poroke.

Statistike pripovedujejo, da se zakonske zveze ne pomnožujejo sorazmerno z množitvijo prebivalstva v mestih. Na tisoče mladih ljudi ne more iti v zakon vsled pomanjkanja sredstev. Stanarina je visoka, pohištvo drago, plače pa majhne. To nam je prinesla civilizacija.

Južnoameriški Indijanci ne vedo nič o civilizaciji, pa tudi o — draginji n majhnih plačah nimajo pojma. Kapitalistov nimajo med sabo; vsi žive nekako iz dneva v dan. Mladina je tudi med njimi revna, kajti kar imajo Indijanci tam premoženja, je v rokah oženjenih ljudi. Če hočeš med nekaterimi rodovi južnoameriških Indijancev kaj šteti, se moraš oženiti. Kadar se fant in dekle sporazumeta za zakon, sporočita svoj zaključek roditeljem in sorodnikom. To je za začetek edina njuna skrb. Sorodniki in starši zaročenecev pa imajo na skrbi preskrbeti novozaročencema kočo in hrano vsaj za prve tedne. Moški naneso skupaj gradbenega materijala in zgrade kočo, ženske pa jima nanosijo jedil. Potem je poroka in rom-pompom, kakor se spodobi po stari indijanski navadi. Novoporočenca imata kočico in hrano, potem pa že kako skrbita naprej. Vsekakor bolj idealno kakor pri nas.

Doctor Moy je uspešno zdravil naduho, božjastne napade, padavico, zastrupljenje krvi, vsled zagrtja, srčne jetrne, ledvične in pljučne bolezni; bolečine v prsih, ustnem očí, roke, nogi ali hrbtu; otekline, revmatizem; kožne bolezni, srbečico, ogrce, ostalost, moške ali ženske bolezni ali slabokrvi; brez operacije v najkrajšem času po najnižji ceni.

Urade ure: ob delavnikih: od 9. dopoldne do 6. zvečer.
Ob nedeljah in praznikih: od 9. dopoldne do 1. popoldne.

DOCTOR JIN FUEY MOY
308 GRANT STREET
PITTSBURGH, PA.

Edvard VII. kot karikaturist.

Nizozemski gledališki strokovnjak I. Grein, ki živi že dolga leta v Londonu in ki ima velik upliv na razvoj angleških gledališč, je v Londonu splošno znan po lepih anekdotah o pokojnem velikem kralju Edvardu VII. Tako je pripovedoval pred kratkim o sledečem zanimivem prigodku, ki ima vrh tega to prednost, da se je dejanski prigodil:

Kralj Edvard VII. je bil vsako leto po nekaj tedno v svetovnoznanem francoskem letovišču v Biarrizu. Ob takih prilikah je ponovno posetil dva svojih najboljših francoskih prijateljev: pesnika "Cyrano", Edmonda Rostanda, ki je imel svojo pristavo v Cambru v Pirenejih in znanega karikaturista Sema. Sem je imel navado, da je po vsakem obisku kralja napravil gotovo karikaturo, ki pa je bila namenjena samo za vladarja in ni bila nikdar objavljena.

Kako začuden je bil torej Sem, ko je lepega dne, takoj po obisku kralja, prejel od Edvarda v darilo neko sliko z lastnoročnim podpisom: "Prosim, opazujte nos! Vaš vdani Edvard". Prestrašen radi tega nenavadnega povračila pošiljatve, je umetnik natančno ogledoval risbo in je smehljaje razkril, kaj bi se moralo na njej opustiti: Edvard VII., ki je sam jako rad risal, je napravil na nosu karikature malo izpremembo, da se prikupi umetniku. Seveda umetnik zato ni bil čisto nič užaljen, ampak je spravil reprodukcije takoj v promet. Pridobil si je s tem veliko popularnost in kar je glavno, opomogel si je tudi gmotno. Pod sliko se je namreč nahajal napis: "Edvard VII., slikal Sem, izboljšal in popravil kralj sam!"

Žrtev tihotapca.

Iz Boštanja poročajo: Fran Pešec iz Mrtovc pri Boštanju, ki je pred nekaj dnevi umrl, ni bil žrtev lastne neprevidnosti, ampak je bil zavratno napaden. Na Silvestrovo ga je srečal blizu njegovega doma I. Skovšek iz Vrhova, ki je verižil po okolici s saharinom in ga iz neznanega vzroka iz največje bližine ustrelil v trebuh. Pešec je bil težko ranjen in je podlegel ranam v ljubljanski bolnici. Pokopali so ga 5. jan. v Boštanju. Storilca so že aretirali.

Smrt na škrlatici.

V Studencih so pokopali hčerko nekega železničarja, ki je umrla na angini in škrlatici.

Velika Blaznikova
Pratika
(s tremi mlatiči.)

Cena s poštnino 20c
25 pratik $3.75
50 pratik 6.50
100 pratik 12.00

Slovenic Publishing Co.
82 Cortlandt Street New York

Dobe se tudi pri zastopnikih Glas Naroda.

Kaj vam koristi vaše dnevno delo, ako vas dnevno ne prinese nekoliko bližje onemu času, ko boste lahko uživali udobnost neodvisnosti?

Pričnite šteditisedaj - da boste neodvisni po dolgih letih težkega dela.

Vaši prihranki so najsigurneje naloženi pri nas, ter se obrestujejo po

4%

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York City

Članu zastopništvo Jadranske Banke.

SKARAMUŠ

Spisal **Rafael Sabatini.**

Za "Glas Naroda" poslovenil G. P.

22 (Nadaljevanje.)

Odjahala je in čul je vedno boj pojemajoče udarce kopitov v daljavi. Nato pa je odšel na glavno cesto ter pričel razmišljati, kam naj krene. Konečno pa se je ustavil, kajti prišlo mu je nenadoma na misel, da je skoro brez denarja. V Bretonski sami ni poznal nobenega zanesljivega skrivališča in dokler je ostal v Bretonski, je bil vedno v neposredni nevarnosti. Da pa zapusti provinco in sicer tako hitro kot mu je velevala pamet; bi potreboval konj. Kako si nabaviti konje, ko je imel v svojem žepu le en zlatnik ter nekaj srebrnega drobiža?

Razventega pa je treba vzeti vpoštev še dejstvo, da je bil skrajno izmučen. Le malo spanja je ujel od torka ponoči. Večino ostalega časa je preživel v sedlu in človek, ki ni vajen ustrajnega jahanja, se čuti vrlo izmučenim. Vsled tega je sklenil, da bo jahal le do Chauvagne. Tam je hotel večerjati in spati. Kaj na naslednji dan?

— Če bi bil razmišljal o tem že preje, bi mu lahko priskočila Alina na pomoč s par luidorji. Njegov prvi nagon je bil vsled tega slediti ji v grad. Pamet pa je preprečila to nakano. Predno bi mogel priti do nje, bi ga zapazili služabniki in vest o njegovi navzočnosti bi se hitro razširila.

Ničesar drugega mu vsled tega ni preostalo kot odjahati v Chauvagne, najti tam prenočišče ter spati do naslednje jutranje zore. Vsled tega je obrnil svojega konja v smer, iz katere je prišel. Spotoma pa se je zopet ustavil. Chauvagne je ležal na poti, ki je vodila v Rennes. Če gre tja, se bo izpostavljal nadaljnim nevarnostim. Vsled tega je sklenil napotiti se proti jugu. Ob vznožju travnikov na tej strani vasi je bil brod, ki ga bo brez dvoma prepeljal preko reke. Na ta način bi se izognil vasi ter prišel na varno.

Pot, ki je vodila z glavne ceste, približno četrt milje od Gavrillaca, je dovedla potnika do brodišča. Do tega mesta je dospel Andre-Louis nekako dvajset minut pozneje. Izognil se je hiši brodarja, kojega okna so bila razsvetljena ter se splazil v temi do čolna v namenu, da prevesla sam zase reko. Videl pa je, da je čoln privezan z verigami.

Obstal je ter se zlokobno zasmejal. Brez dvoma bi moral biti boljše poučen. Čoln, z brodom vred, je bil last M. de la Tour d'Azyrja in nikdo ga ni mogel odkleniti ali odpeti, ne da bi plačal zahtevane pristojbine.

Ker ni bilo nobenega drugega izhoda, je odšel proti koči brodarja ter potrkal na vrata. Odprla so se in Andre-Louis je zrl v lice prevoznika.

— Hitro preko reke, — je rekel na kratko.

Prevoznik, surov človek, se je vrnil v sobo, da prime za svetilko ter se pokori povelju Andreja. Ko je stopil na majhno verando, je spoznal tujca, ki ga je poklical tako pozno.

— Moj Bog, — je vzkliknil.

— Meni se zdi, da spoznate, da se mi mudi, — je rekel Andre-Louis ter zrl pri tem trdno v oči brodarja.

— Gotovo se vam mudi, ko vas vendar čakajo vislice v Rennes, — je zagodrnjal brodar. — Ker ste bili že tako bedast, da ste se vrnili v Gavrillac, je boljše, da izginete čimpreje mogoče. Nikomur nočem povedati, da sem vas videl.

— Hvala vam, Fresnel. Vaš nasvet soglaša z mojimi nameni. Raditega tudi potrebujem vaš čoln.

— Te ga ne mislim, — je odvrnil brodar. — Moj namen je rešiti svojo lastno kožo.

— Pozabite, da ste videli moje lice.

— To bom storil, gospod, a to je tudi vse. Ne morem vas prevesti preko reke.

— Dajte mi ključ do čolna in sam se bom prepeljal.

— To je ista stvar. Tega ne morem storiti. Držal bom jezik za zobmi, a nočem vam pomagati ter si tudi ne upam.

Andre-Louis se je ozrl za trenutek v mrki obraz brodarja ter razumel. Ta človek, ki je živel v osenčju de la Tour d'Azyrja, si ni drznil imeti svojo lastno voljo, ki bi nasprotovala volji njegovega vsemogočnega gospodarja.

— Fresnel, — je rekel mirno, — poslušajte me. Če mi prete vislice, kot pravite, je to posledica dejstva, da sem protestiral proti umoru Mabeya. Če ne bi bil Mabey umorjen, bi mi ne bilo treba dvigniti svojega glasu kot sem ga dvignil. Mislim, da je bil Mabey vaš prijatelj. Ali mi hočete radi njega nuditi malo pomoči, da rešim svoj tilnik?

Brodar je obrnil svojo glavo vstran.

— Poskusil bi, če bi si drznil, a si ne drznem, — je rekel konečno ter se obenem razjezil. — Ali ne razumete, da si tega ne drznem storiti? Ali naj ubog človek riskira svoje življenje za vas? Kakšno uslugo ste mi kedaj napravili, da zahtevate sedaj od mene tako uslugo? Opozarjam vas, da ne boste šli z mojim čolnom preko reke in da bom molčal o celem dogodku. Idite!

Obrnil se je, da stopi zopet v svojo kočo in Andre-Louisa se je pričel lotevati obup.

V naslednjem trenutku pa je izginil. Tega človeka mora prisiliti in imel je potrebna sredstva. Spomnil se je na pištolo, katero mu je potisnil v roko Le Chapelier v trenutku, ko je odhajal iz Rennesa. To je bil dar, katerega je takrat skoro zaničeval. Res je, da pištola ni bila nabasana in da ni imel nobene municije, a kako je mogel vedeti Fresnel za to?

Hitro se je odločil. Z desnico je potegnil pištolo iz žepa, z levico pa je prijel brodarja za rame ter ga obrnil.

— Kaj hočete zopet? — ga je vprašal Fresnel jezno. — Ali vam nisem že povedal, da . . .

Pernehal je. Odprtina pištole je bila komaj en čevelj od njegovih oči.

— Jaz hočem ključ od čolna. To je vse, Fresnel. Lahko mi ga daste takoj ali pa bom vzel sam, potem kot vam pošljem krogljo glavo. Žal bi bilo ubiti vas, a ne bi se obotavljal. To je vaše življenje proti mojemu, Fresnel. Ne bo se vam zdelo čudno, da boste umrli vi, če že mora eden naju umreti.

Fresnel je posegel z roko v žep ter potegnil iz njega ključ. Ponudil ga je Andre-Louisu s tresočo se roko, a ta roka se je bolj tresla od jeze kot pa od strahu.

— Udam se nasilju, — je rekel ter kazal pri tem svoje zobe, kot renčeč pes. — Ne mislite pa, da vam bo to dosti koristilo.

Andre-Louis je vzel ključ, a držal pištolo še vedno pripravljeno.

(Dalje prihodnjič.)

Jugoslavia irredenta.

Zatiranje slovenskega jezika.

Raba slovenskega jezika v Julijski Krajini se sistematično onemogočuje in zatira. Tržaški prefekt je izdal odlok, ki odreja, da morajo biti v neitaljanskih občinah vsi javni napisi in pečati ali italijanski, ali pa dvojezični; v zadnjem slučaju pa mora biti italijanščina na prvem mestu. Naredba se mora izvršiti glede napisov v dveh mesecih, glede pečatov pa je to moralo biti izvršeno do 15. jan.

Neverjetno, a resnično!

"Edinost" piše: V Sv. Križu pri Trstu so nabirali z bloki prispevke za naše "Šolsko društvo". Razpečali so tri bloke. Poslali so v Trst po druge. Ko je prišel na svetokrižko postajo, so ga tam čakali orožniki, ki so zahtevali, naj jim izroči bloke. Obenem so zahtevali tudi že nabrani denar. Niso dobili ne enega, ne drugega, pač pa so veleli, da se ne sme več nabirati za Šolsko društvo. Vprašamo: od kje imajo orožniki pravico za tako postopanje? Ne bo drugače, nego da zanje ni merodajen odlok oblastva, glasom katerega je zakoniti obstanek Šolskega društva, kar vključuje tudi dovoljenje za nabiranje prispevkov za kulturne svrhe, ki jih zasleduje društvo, marveč nesramno hujskanje v "Eri Nuovi". Stvar je sicer neverjetna, ali povsem resnična, ker je dokaz o čudnih razmerah, ki vladajo pri nas.

Onečaščene praznike

so imeli letos na Proseku. "Edinost" je prejela poročilo o sramotnih dogodkih, ki so se odigravali v tej vasi povodom praznikov. Bilo je na dopustu več naših vojakov, ki so se vsi povsem dostojno obnašali. Vsi — razen enega! Ta sploh ni hotel več govoriti slovenski, je nadlegoval ljudi na najdrznejše načine, jih podil zvečer spat in je z drugimi takimi bratci nazal ponoči tudi napise. Gostilničarji so dobili anonimna grozilna pisma, da morajo prirediti samoitaljanske napise. Sploh se je tisti vojak obnašal, kakor da je kak policijski organ v kraju, kjer so ljudje sami nevarni razbojniki. V vaščanih je vrelo, stiskali so pesti v upravičenem, ali obnemoglem ogorčenju, ker je imel vedno ob strani ali kakega fašista ali orožnika. Ugotavljamo še, da je orožnik, do katerega so se obrnili prejemniki anonimnega pisma, odgovoril, da se mora zgoditi tako, kakor je rečeno v pismu. Od pristojne obalsti in tudi od vostva fašistovske organizacije pričakujemo upravičeno, da napravi konec takim dogodkom, ki so v kričečem navzkrižju z zagotovili ministrskega predsednika Mussolinija in ki bi morali biti izključeni v državi, kjer vladajo redne in pravne razmere. Vedenje onega vojaka je bilo tem ogabnejše, ker je inteligenten človek, z nekoliko razredov srednješolske izobrazbe, medtem ko so se drugi, priprosti vojaki iz kmetskih hiš tako lepo in dostojno obnašali. Žalostno za hišo, ki je tako vzgojila sina!

Pozdravi vojakov.

Srčne pozdrave pošiljajo vsem rojakom slovenski fantje pri sanitetnem oddelku v Firencah: Fran Vrčon, Dobravlje; Evgenij Srebot, Divača; Jože Rjavec, Divača; Karol Bratina, Ajdovščina; Jožef Fonda, Lokev; Jožef Česnik, Drskavče; Ludovik Benčina, Trst; Rajmund Vogrič, Tolmin; Mirko Berdon, Riemanje; Franc Korošec, Fojana. Živeli, rojaki!

Smrtna kosa.

V Ilirski Bistrici je 5. jan. po kratki mučni bolezni umrla Terezija Tomšič, soproga trgovca in posestnika ter mati odvetnika dr. Josipa Tomšiča, daleč naokrog znana blaga žena.

V Dutovljah na Goriškem je 31. dec. preminula nenadnen smrti g. Jožefa Renčelj. Pokojnica je bila narodno zavedna in zelo priljubljena, o čemer je pričal njen pogreb. Ob odprtem grobu je govoril č. g. H. Šone nagrobni govor.

V Trstu je 2. jan. umrla nenadne smrti v svojem stanovanju v ulici Geppa št. 6 zasebnica Marija Zobec, stara 35 let.

V Trstu je 2. jan. umrla po kratki in mučni bolezni Marija Szolik rojena Sosič, stara 35 let, stanujoča v ulici Geppa št. 6.

Mrlič z razbito črepinjo.

Ob vznožju stopnic na Vrdeli so našli slabo oblečenega moža, ki je imel vso glavo krvavo. V prvem hipu se je mislilo, da mož trdno spi; ko so ga pa preiskali, so ugotovili, da je mrtev. Pozneje je bil poklican na lice mesta tudi zdravnik rešilne postaje. Ta je potrdil, da je mož mrtev. Umrl je, ker si je prebil črepinjo. Pri mrliču so našli nekatere listine, glaseče se na ime Fran Zah, star 40 let, stanujoč na Vrdeliešt. 198. Domneva se, da je pokojnik padel v pijanosti po stopnicah ter si pri tem prebil črepinjo.

O najdenčku; njegova mati padla v roke pravici.

Nedavno smo poročali, kako sta našla dva stražnika v Trstu v ul. Raffineria št. 11 v veži dobro razvitega otroka, starega tri mesece. Sedaj je policija aretirala najdenčkovo mater. Imenuje se Marija Černovac, stara 23 let, stanujoča v Vižinadi v Istri. Ženska je sprva trdila, da je nedolžna, končno pa je priznala, kar je storila.

Nesreča pri delu.

V tržaško mestno bolnišnico so pripeljali delavca Ivana Sarasina, starega 23 let, stanujočega pri Sv. Mariji Magdaleni št. 905. Poškodoval se je v čistilnici olja.

Nove žrtve na Goriškem.

Te dni sta delaa dva poljska delavca v Majnici na neki njivi ter sta pri kopanju zadela po nesreči na neeksplodirano granato, ki se je pri tej priči razpočila in ranila oba delavca precej hudo. Tisti hip je prišel po cesti avtomobil, ki je nakužil oba moža, ki nista dala znaka življenja od sebe, na voz in ju je odpeljal v goriško bolnišnico. Enega od njiju najbrže ne bo mogoče ozdraviti, tako hudo ga je ranila granata, drugi pa je izgubil desno oko in je tudi drugače zelo poškodovan, vendar je upanje, da zagotovo ozdravi. (Škoda, da se ne omenja njunih imen.)

Nevaren padec.

Josipina Majcen, stara 48 let, je padla v jarek v bližini svojega doma na Vrdeli št. 247. Pri tem si je zlomila levo nogo. Prepeljali so jo v tržaško mestno bolnišnico.

Z bombo v žepu.

V Trstu so aretirali fašista Armanda Maimardija, starega 25 let, brez stalnega bivališča. Pri njem so namreč našli v žepu bombo.

Tatovi v stanovanju.

V Trstu so pri belem dnevu obiskali tatovi stanovanje Mile Markote v ulici Mura št. 4 in so odnesli zlatnine v vrednosti 1500 lir.

Ponesrečena namera.

Na tekališču Verdi v Gorici se nahaja gostilna "della Piazza", katero so hoteli obiskati tatovi, a se jim namera ni posrečila, ker jih je slišala gospodinja. Poklicala je stražnike in res se je posrečilo, da so vjeli dva tatova; prvi je 23-letni Jožef Smerdel z Reke, drugi pa Jožef Leban iz Postojne; oba so shranili v goriške zapore. Tretji, Anton Lovrenčič, je bil aretiran šele drugi dan. Doma je iz Trsta; na vesti ima stare grehe.

Nazadovanje v porodih in rekrutacija na Francoskem.

"Miroljubnim" Francozom dela velike skrbi nazadovanje v porodih, katerih število se krči leto za letom — tako poroča nemški tednik medicincev. Tako nazadovanje škoduje, ker se dežela ne more gospodarsko povzdigniti kot bi se s pomočjo prebivalstva, a še bolj kot se občuti gospodarsko, je opaziti nazadovanje pri rekrutiranju novih letnikov za vojaško službo. Sedaj ima Francija 250.000 vojakov, če bodo rekrutacije tako nazadovale, bo štela v malo letih le še 235.000 in če odbijejo vojni letnik, — 140.000 mož, čeprav pri naborih komisije ne delajo izjem in je dober za vojaško službo skoraj — vsak dvajsetletnik. Vlada na Francoskem je sicer odredila gotove reforme za pomnožitev števila porodov, ki pa so ravnotako brezuspešne kakor vse prejšnje.

Podjeten ruski begunec.

Ruski igralec-begunec Vereščagin se je za časa svojega bivanja v Sarajevu seznanil z osemnajstletno hčerko ruskega polkovnika Olhovkova, Ano. Že po kratkem znanju, je povabil deklico, da gre z njim v Zagreb, kjer se bosta poročila. Deklica mu je sledila ali že čez tri dni jo je Vereščagin zapustil. Dekletova sestra Marija je odpotovala v Zagreb in pripeljala sestro nazaj v Sarajevo. Oče je nato iskal o Vereščaginu informacije in izvedel je lepe reči: Vereščagin je dvakrat poročen, enkrat v Novem Sadu, kjer ima tudi otroka, in enkrat v Carigradu. Carigrajska žena je predložila tudi dokument, izdan od eparhijskega sodišča v Petrogradu, ki se glasi na ime Aleksander Sukov. Vereščagin ima tudi sovjetski potni list na to ime. Na podlagi vsega tega je dekletov oče prijavi zadevo policiji, ta je pa tožila Vereščagena ali Sukova državnemu pravdništvu zaradi bigamije, zaradi falzificiranja javnih listin in zaradi zapeljanja pod obljubo zakona. Podjetni begunec je bil svoječasno režiser v Sarajevu in Skoplju, sedaj pa gostuje baje v Splitu.

Kraljev dar dalmatinskemu namestniku.

Kralj Aleksander je dalmatinskemu pokrajinskemu namestniku dr. S. Metličiću poklonil zlato uro z briljanti in monogramom. Poseben kraljev kurir je prinesel in izročil uro namestniku.

Harmonike

Ako želite imeti res dobro in trpežno slovensko, nemško ali kromatično harmoniko, obrnite se na znano tvrdko za pojasnilo ali pa pridite osebno.

LUBASOVE

Harmonike vseh vrst imam tudi v zalogi in sem sedaj edini zastopnik teh. Pišite po cenik.

Se vam uljudno priporočam.

Anton Mervar

6921 St. Clair Avenue Cleveland, O.

POTOVANJE V STARI KRAJ IN NAZAJ V AMERIKO.

Iz dolgoletne izkušnje vemo, da potuje zadovoljno samo oni, ki nima nikakih sitnosti s potnimi listi in prtljago in ako potuje z dobrim parnikom. Vse to preskrbimo za vsakega potnika. Posebno vedno priporočamo najboljše parnike, ki imajo tudi kabine v III. razredu.

Ako nameravate potovati v stari kraj, pišite nam; to bo v Vašo lastno korist.

KDOR NI AMERIŠKI DRŽAVLJAN, PA BI RAD ŠEL NA OBISK V STARO DOMOVINO IN BI SE ZOPET RAD VRNIL V AMERIKO, NAJ PIŠE TER MU BOMO DALI VSA TOZADEVNA POJASNILA

Ako želite dobiti

SORODNIKE ALI ZNANCE IZ STARE DOMOVINE,

pišite nam za navodila, ker število priseljencev je omejeno.

Za potne stroške izplačujemo tudi v Jugoslaviji dolarje.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt Street New York

Glavno zastopstvo Jadranske banke.

Potovanje v Jugoslavijo.

Kdor namerava potovati to spomlad v stari kraj na obisk ali za stalno, priporočamo, da se odloči za parnik "PARIS", največji in najnovejši parnik francoske parobrodne družbe, ki odpluje iz New Yorka

16. maja 1923.

Ker je železniška zveza preko Francije, Švice in Avstrije zelo izboljšana, je za Jugoslovane potovanje najbolj pripravno po francoski progi, zlasti pa še s parnikom "PARIS" in se pride v devetih dneh v Ljubljano; oni pa, ki potujejo v zasedeno ozemlje, se peljejo iz Pariza naravnost v Trst.

S tem parnikom potuje tedaj tudi naš urednik, ki bo spremljal potnike do Ljubljane, in bo pazil tudi na prtljago, da bo šla naprej vedno z istim vlakom, kot potniki.

Vsi potniki III. razreda so nastanjeni na tem parniku v kabinah po 2-4-6 v eni kabini; kedor želi potovati takrat na tem parniku, naj nam dopošlje čim prej $10.00 are za III. razred in $50 za drugi razred, da mu preskrbimo dobro kabino že sedaj, da ne bodo boljši prostori vsi oddani.

Frank Sakser State Bank

New York, N. Y.

Kretanje parnikov - Shipping News

13. februarja:
Canopic, Cherbourg in Bremen.

14. februarja:
Pres. Adams, Cherbourg; Hannover, Bremen.

15. februarja:
Mount Cartoll, Cherbourg in Hamburg; Rochambeau, Havre.

17. februarja:
Pres. Arthur, Cherbourg in Bremen; Giulio Cesare, Genoa; Niew Amsterdam, Boulogne in Rotterdam; Samand, Cherbourg

20. februarja:
Berengaria, Cherbourg.

21. februarja:
France, Havre; Saxonia, Cherbourg in Hamburg; Orduna, Cherbourg in Hamburg; Pres. Monroe, Cherbourg.

22. februarja:
Mongolia, Cherbourg in Hamburg; Hansa, Cherbourg in Hamburg; Rousillon Havre.

24. februarja:
Volendam, Boulogne in Rotterdam; Lapland, Cherbourg; Pres. Fillmore, Cherbourg in Bremen.

28. februarja:
Conte Rosso, Genoa; Pres. Van Buren Cherbourg; Seidlitz, Bremen.

1. marca:
Mount Clinton, Hamburg; Minnekahda, Cherbourg in Hamburg.

3. marca:
Pres. Harding, Bremen in Cherbourg; Ryndam, Boulogne in Rotterdam; Kroonland, Cherbourg in Antverp.

6. marca:
Pittsburgh, Cherbourg in Bremen.

7. marca:
Pres. Polk, Cherbourg; Taormina, Genoa; Paris, Havre; Antonia, Cherbourg.

8. marca:
Chicago, Havre; Baern, Hamburg.

10. marca:
Majestic, Cherbourg; George Washington, Cherbourg in Bremen; Tyrrhenia, Cherbourg in Hamburg.

14. marca:
Orbita, Cherbourg in Hamburg; France, Havre; Pres. Garfield, Cherbourg; Yorck, Bremen.

15. marca:
Mount Clay, Hamburg; Manchuria, Cherbourg in Hamburg.

17. marca:
Pres. Wilson, Trst; Pres. Roosevelt, Cherbourg in Bremen; Noordam, Boulogne in Rotterdam; Finland, Cherbourg in Antverp.

20. marca:
Aquitania, Cherbourg.

21. marca:
America, Genoa; Canopic, Cherbourg in Antverp; Hannover, Bremen.

22. marca:
Zeeland, Cherbourg in Antverp; Thuringia, Hamburg.

24. marca:
New Amsterdam, Boulogne in Rotterdam; Albania, Cherbourg; Pres. Arthur, Cherbourg in Bremen.

27. marca:
Lapland, Cherbourg in Antverp.

28. marca:
Paris, Havre; Hannover, Bremen; Samland, Hamburg; Pres. Monroe, Cherbourg.

29. marca:
Rousillon, Havre; Mongolia, Cherbourg in Hamburg; Monut Carroll, Hamburg.

31. marca:
Majestic Cherbourg; Volendam, Boulogne in Rotterdam; Orca, Cherbourg in Hamburg; Belinace, Cherbourg in Hamburg; Saxonia, Cherbourg in Hamburg; Pres. Fillmore, Cherbourg in Bremen.

CUNARD ANCHOR

V JUGOSLAVIJO v 9 dneh.

Vsak torek odpluje eden moških velikanov

AQUITANIA ..... 45.647 ton
MAURETANIA ..... 30.704 ton
BERENGARIA ..... 52.022 ton

Razkošne kabine tretjega razreda z 2, 4, 6 posteljami. Krasne obednice, kadilnice in počivališča. Pokrit promenadni krov. Izborna hrana. Domače udobnosti. Nobene skrbi.

Nobenih posebnih stroškov za to.

Glede drugih navodil vprašajte najbližjega agenta v mestu ali okolici.

CUNARD-ANCHOR LINE
25 Broadway
New York

FRENCH Line New York Plymouth Havre—Paris

Hitra vožnja v Jugoslavijo.

ROUSILLON . . . 22. feb.
PARIS . . . . . 7. marca
CHICAGO . . . . 8. marca
FRANCE . . . . 14. marca

Izborne udobnosti — kabine za 2, 4 in 6 oseb, umivalnica in tekoča voda v vsakem prostoru—jedilnica, kadilnica. Vino in pivo brezplačno. Posebni vlak vzame potnike in prtljago do določenega kraja, preko Trsta ali Havre. Na vlaku iz Havre je tolmač.

Oglasite se pri lokalnem agentu ali pri:

KOMPANIJSKI PISARNI
19 State St., New York City

Zglasi naj se FRANK NAGODE, doma iz Stare Vrhnike, podomače Španov, radi vajnih zadev iz stare domovine. Prosim cenj. rojake, da ga na ta oglas opozoré, ako pa sam čita, naj se javi takoj. — John Grom, 1016 Jackson St., North Chicago, Ill. (12-13—2)

Kje je moj mož TOMAŽ KANCILJA? Sedaj je star 43 let. V Ameriko je šel o Božiču l. 1910. Od Božiča l. 1914. pa nimam nobenega odgovora od njega. Nazadnje je pisal iz Widen, W. Va., in Minden, W. Va. Ako kdo ve kaj o njem, naj blagovoli naznaniti njegovi ženi: Jožefa Kancilja, vas Draga, p. Št. Rupert, Dolenjsko, Jugoslavia.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Cenjenim naročnikom "Glasa Naroda" v državi Ohio naznanjamo, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. ANTON SIMČIČ,

kateri je pooblaščen nabirati naročnino za naš list, zatoraj prosimo rojake, da mu bodo kolikor mogoče naklonjeni.

Slovenic Publishing Co

NAZNANILO IN PRIPOROČILO

Naročnikom "Glasa Naroda" v državi Pennsylvania naznanjamo, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. JOSEPH ČERNE,

kateri je pooblaščen nabirati naročnino za naš list, zatorej prosimo rojake, da mu bodo kolikor mogoče naklonjeni.

Upravništvo Glasa Naroda.

ROLE za PIANO

SLOV. IN HRVATSKE
dobite edino pri:
NAVINŠEK-POTOKAR
331 Greeve St., Conemaugh, Pa.
PIŠITE PO CENIK.

RAVNOKAR JE IZŠLA

NAJVEČJA ARABSKA SANJSKA KNJIGA

Najnovejša ilustrovana izdaja
Vsebuje 308 strani.
Cena s poštnino $2.—
SLOVENIC PUBLISHING CO.,
82 Cortlandt Street,
New York City, N. Y.

VELIKI
Kompletni svetovni Atlas

Najnovejša izdaja, z vsemi zemljevidi celega sveta in kazalom.

Knjiga je fino v platno vezana, vsebuje 291 strani, velikost 14 palcev dolga in 11 palcev široka.

Cena s poštnino
$4.50

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street
NEW YORK CITY

Knjiga za dolge zimske večere.

Slovensko-Amerikanski
KOLEDAR
za leto 1923

192 strani povesti, poučnih člankov in razprav, pesmi, slik, šale in raznoterosti.

Cena samo 40 centov.

Naročite ga še danes.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt St., New York

Dobe se tudi pri zastopnikih Glas Naroda.

NOVI CENIKI GOTOVI!

AKO ŽELITE NAJNOVEJŠO MOŠKO ALI DAMSKO PRAVO ELGIN ALI HAMPDEN URO, PIŠITE PO CENIK. STANE VAS DOPISNICA EN CENT, PA SI PRIHRANITE DOLARJE.

IVAN PAJK 24 MAIN ST. CONEMAUGH, PA.